

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ, НО НЕ ОТМЪЩАВАЙТЕ!

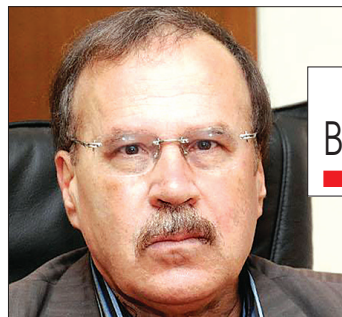
НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ТРАКИЯ

Брой 10 • год. ХСV • 27 май 2016 г. • цена 0,40 лв.

www.stdbg.org

МУЛТИКУЛТУРАЛИЗМЪТ ВОДИ ДО СЕГРЕГАЦИЯ

чл.-кор. проф.
Васил Проданов

На стр. 3

ЕДНА МЕЧТА ЗАВЕТНА, 120 ГОДИНИ ОТТОГАВА...

ВЕСЕЛИНКА АЛЕКСИЕВА

От поколение на поколение се е предавала щафетата с разказите за онзи пролетен ден от 12 май 1896 година, когато повече от сто души истински българи като братята Драгуреви, братята Стамови, Манол Ковчазов, Димо Стоянов, Тодор Шишманов и още, и още се събрали в Варна и положили основите на Одринското преселенческо дружество „Странджата“. Но зарядът, душата на изграждащата се тракийска организация бил Войводата – този велик българин, тракиец, поборник за свободата.

Името на Капитан Петко Войвода става по-късно и патрон на Варненското тракийско дружество.

Отново е 12 май, изминали са цели 120 години, от началото на организираното тракийско движение. В знак на признателност към своите велики предци пред белокаменния паметник на Капитан Петко войвода в морската ни столица се стекоха потомци на тракийски бежанци от цялата страна, за да склонят глави и почетат паметта на Войводата, обрекъл живота си за освобождаването на българските тракийски земи и обединяването им с майка България, на

бежанците от Одринска Тракия. На почетна стража се строиха представителна част на Военноморските ни сили и знаменосци от тракийското дружество.

Както е по традиция зазвучава химнът на тракийци „Ясен месец“ и мнозинството притихва в очакване. И още незатихнали последните акорди, в микрофона се чу звучният и изпълнен с драматична нотка глас на водещия актьора Свилен Стоянов: „Тракийо моя, Тракийо бяла, /гнездо на шъркел, нива класила... /Тракийо моя-свидна топола, /Знаме хайдушко, свята парола!... Тракийо моя – кървяща рана.../ Тракийо моя – керван понесен!/ Тракийо моя-сълза и песен!“

Продължава на 2-а стр.

ЦВЕТА ЗА ВОЙВОДАТА

Президентът на Република България Росен Плевнелиев по време на посещения си в Рим посети на 17 май т.г. всички български свети места в италианската столица, поклони пред гроба на св. Кирил, и поднесе цветя пред паметниците на Иван Вазов и на Капитан Петко войвода.

ПОСТОЯННА ИЗЛОЖБА В МЕТОХА В ИСТАНБУЛ

На 23 май т.г. премиерът Бойко Борисов и културният министър Вежди Рашидов откриха постоянната експозиция във възстановената сграда на Българския Метох в Истанбул. В музейната експозиция са включени предмети, ръкописи и снимки, пресъздаващи паметни моменти, свързани с историята и борбите за самостоятелна българска църква, с делото на дейците на българското възраждане в епохата на Османската империя. Председателят на СТДБ Красимир Премянов, който бе тук по покана на Фондацията на българските православни църкви в Турция, с която Съюзът има добро сътрудничество, подари икона на Метох. Премиерът се запозна със възстановителните работи в църквата „Св.Стефан“ и посети Българската екзархия.

СЪБОР В ОДРИН ПАК СЪБРА ТРАКИЙЦИ

Вече е традиция храмовият празник на „Св.Константин и Елена“ в Одрин да е ден, който да събира тракийци на национален събор. Тази година на 21 май тук дойдоха потомци на тракийски бежанци от Стара Загора, Казанлък, Любимец, Свиленград, Хасково, Бургас, Варна и Сливен. Тук бяха дошли и председателят на Съюза на тракийските дружества в България Красимир Премянов, директорът на дирекция „Вероизповеде-

ния“ при Министерския съвет Емил Велинов, генералният консул на Република България в Одрин Васил Вълчев, членовете на Централното ръководство на СТДБ Румяна Вълчева и Тодор Ангелов, зам.-председателят на Върховния комитет Кирил Сарджев, председателят на Отечествения съюз Симеон Симеонов, гости от България, дошли за празника и др.

Продължава на 2-а стр.

ЗА МЕНЕ Е ЧЕСТ ДА ВЪРВЯ РЕДОМ С ВАС!

На тържествения концерт-спектакъл по случай 120 годишнината на Варненското тракийско дружество бе прочетен поздравителен адрес от вицепрезидента на Република България Маргарита Попова, в който се казва:

Уважаеми г-н Премянов, Уважаеми представители на тракийското дружество „Капитан Петко войвода“,

Скъпи тракийци, родолюбци, Приемете моята дълбока почит и патриотична гордост, предизвикани от пламенната ви енергия и непреклонната ви упоритост да помните, да пазите и да издигате високо пред погледите на всички съвременници подвига на българите в името на Отечеството ни.

Моля да приемете моите топ-

ли и искрени послания до вас по случай днешния тържествен ден. Уверявам ви, че разстоянието не ни разделя, а само придава на съпричастността ни към общи каузи друга форма. Не съм при вас, но мисля с вас за съдбините на Отечеството днес, за бъдещето на децата ни, за Стария континент, преживял толкова бури и неволи, за културно-историческото наследство на човешките цивилизации, което съхранява паметници за поклон и признание, но и за позор и презрение. Празници като днешния събират в едно разнородни, но дълбоки емоционални вълнения – в памет на онези, които ги няма, за светлите имена и достойни дела на защитниците на народната памет, като

това на Капитан Петко войвода. За истината и правдата в историята, за мъката, давеща гърлото на каматна Тракия – „земя, клана, горена, мъчена, но българска останала докрай“.

Националното честване по повод достолепната 120-годишнина на тракийското дружество „Капитан Петко войвода“ заема своето тежко място сред събитията, които вие съумявате да превръщате в национални по същността си празници на силния дух, на възрожденската просветеност, на честта, на признателната памет. До Петко Киряков – в титаничната му битка за свобода, справедливост и почтеност, днес се докосват децата ни. Те знаят историята, легендите и песните за

нашия капитан Петко войвода и неговите съратници. Чрез тях узнават истината за славния ни български род и споделят гордостта от историческите върхове на българското безстрашие и жертвотворност. Наш дълг е да пазим жива връзката между поколенията, каквито и превратности да ни поднася днешният ден. Да се държим здраво за ръце и да не отстъпваме от истинските ценности – мирен живот, чест и достойнство, човеклоубие и милосърдие в този шарен, натежал от несправедливости, но въпреки всичко толкова

красив свят. Само хора като вас, които пишат историята, могат да оценят какво означава това.

За мен е чест да вървя редом с вас.

12 май 2016 г.

Ваша Маргарита Попова
вицепрезидент
на Република България

Продължение от 1-а стр.

Заупокойна молитва в памет на Капитан Петко Войвода и създателите на Варненското тракийско дружество и молебен отслужиха свещеници от Варненска и Великопреславска митрополия.

Тържествено слово произнесе председателят на тракийското дружество във Варна Румяна Вълчева. Тя с гордост заяви, че вече пето поколение варненци са верни на заветите на дедите си и тачат своите корени, и въпреки трудностите, са запазили своите добродетели, основали са и построили свой

дом, който е най-големият и най-красивият от всички в България. Създали са първото Тракийско младежко дружество, първият Дамски комитет. Тракия и Варна са се съчетали за утвърждаване доброто на България, да пазят и продължават и отстояват идеите на своите предци. В словото си пред паметника на Войводата председателят на СТДБ Красимир Премянов подчерта: „Тракийската кауза е българска кауза. Тя не е само спомен от миналото.“

Имаме сериозната мисия да не допуснем неоосманизма да завладее България. Нямаме нищо против Евро-

ЕДНА МЕЧТА ЗАВЕТНА...

па и европейските ценности, но ние сме длъжни да защитаваме преди всичко националните си интереси и преди европейския, да развиваме първо българския флаг. Тракийската организация се е опитвала да влияе на българската политика. За 120 години е следвала цялата история на България и винаги е заемала една позиция. Това е българофилска организация – патриотична, но не националистична“.

Минута мълчание в памет на основателите на Тракийската организация във Варна и в България: „Поклон, земя тракийска, поклон на синовете ти, паднали в борбите за отечеството и оросили тракийските полета с кръвта си... Поклон пред Капитан Петко войвода!“ Бяха поднесени венци и цветя от председателя на СТДБ Красимир Премянов, зам. областния управител Диана Агностева, зам. кмета на Община Варна Коста Базитов, отец Александър Чакърък от българската църква „Св. Георги“ в Одрин, от членове от Централното ръководство на СТДБ, представители на тракийските дружества от Бургас, Пловдив, Ямбол, Хасково, Кърджали, Стара Загора, Средец, Бяла, Вълчи дол, с. Светлен, Търговишко, с. Доброплодно, Варненско, с. Ветрен, от Военните моряци на Република България, от Варненска и Великопреславска митрополия, от Генералното консулство на Руската федерация във Варна, от районните кметства и др.

С тържествена маршова стъпка пред присъстващите премина почетният караул

на Военноморските сили на Република България.

Сто и двадесет години на тракийската организация във Варна и в България! Към синьото небе над морската ни столица полетяха 120 балони – бели, зелени и червени, пуснаха ги децата от СОУ „Д.Дебелянов“ и СОУ „Капитан Петко войвода“ с надеждата за мир и благоденствие.

Националното честване на юбилея продължи в 19 ч. в препълнения салон на Драматичния театър „Стоян Бъчваров“. Председателят на СТДБ Красимир Премянов прочете поздравителен адрес от вицепрезидента на Република България Маргарита Попова (Помества го отделно). Той връчи на Румяна Вълчева, председател на ТД „Капитан Петко войвода“ почетен плакет – отличие за 120 години от организираното тракийско

движение в България и златен медал „Капитан Петко войвода“ с лента.

На сцената на театъра оживя спектакълът „Сторете добро за България“, в който с голямо майсторство и професионализъм участниците направиха се „раздадох“ и претвориха историческата картина за случилото се с тракийските бежанци преди толкова години и създаването на тяхната организация.

Ще напомня само частите на спектакъла: „Завръщането“, „Животът-родът-любовта“, „Пулсът на кръвта“, „Робството“, „Свободни! Свобода!“, „Рожден ден на тракийската организация“ и „Сторете добро за България“. Сценарият и постановката на спектакъла са на Румяна Вълчева и Свилен Стоянов. В него се представиха не само народен хор „Тракия“ и фолклорната формация „Магда Пушкарлова“, но и много други певчески и танцови състави. Спектакълът ще се запомни и със специалното участие на певците Георги Германов и Калина Германова.

Завърши един изпълнен с емоции ден, в който потомците на тракийци доказаха своята любов към Тракия и отдадеността си на тракийската кауза.

СЪБОР В ОДРИН...

Продължение от 1-а стр.

В тържествената литургия участваха свещенослужители от митрополитския храм „Св. Неделя“ – София ставрофорен свещеноиконом Пламен Димитров и дякон Йосиф Стоименов и отец Александър Чакърък от църквата „Св. Георги“ в Одрин. Те изпълниха църковната служба на български език, а одринският митрополит Анфилохий в съслужение с други свещеници – на гръцки. След литургията духовниците от двете страни публично си благодариха за добрия начин, по който са провели общата църковна служба на два езика. Отец Пламен Димитров предаде на присъстващите благословенията на Негово светейшество Неофит – Българския патриарх и Софийски митрополит.

В този ден участниците в събора не пропускат да поднесат венци и цветя на паметника на екзарх Антим I. Това направи и представителна група на СТДБ водена от неговия председател Красимир Премянов. Ученици и учители от казанлъшкото СОУ „Антим Първи“ поднесоха цветя и се снимаша пред паметника на екзарха – техен патрон. Програмата на събора продължи с изпълнения на певчески колективи в изрядно поддържания зелен двор на църквата.

МУЛТИКУЛТУРАЛИЗМЪТ ВОДИ ДО СЕГРЕГАЦИЯ

ЧЛ.-КОРПРОФ.
ВАСИЛ ПРОДАНОВ

Под маската „майчин език“ на България се предлага задължително да изучава официалния език на съседна държава и така да променя идентичността на своето население.

През 2011 г. на конференция за лидерството и мултикултурализма в салона на БАН, на която присъстваха Лютви Местан и Ахмед Доган, влязох в спор с Местан и неговото разбиране за мултикултурализма, представящо различните общности в България като обособени светове, при което важното е толерантно да не се месиш в живота на „другия“. Посочих му стоящия до мен Мюмюн Тахир и казах, че го чувствам като по-близък от много българи не защото е „другият“, а защото у нас има много общи неща в мисленето, говоренето, разбирането за света. Българските турци са не какви да е, а български, защото сме живели стотици години заедно в една система и между нас има много общи неща, включително българския език, на който се разбираме, светската ориентираност, светогледа, основни ценности. В почивката на конференцията Ахмед Доган се доближи до мен и каза: „Ти постави важни проблеми, които заслужава да се обсъдят.“ Всъщност не е случайно, че ключовата дума в езика на Доган е „заедност“, а в този на Местан – „мултикултурализъм“. Едното акцентира на обединяването, другото на разединяването.

Мултикултурализмът е вносна стока в България, която днес овехтя и Западът започна да захвърля. Тя се роди заедно с неолибералния капитализъм през 70-те години на XX век. Глобализиращият се капитал се нуждаеше от идеологията на мултикултурализма при отварянето на националните граници за движение на работна сила, с което се осигурява нужната евтина работна ръка и смачкват местните профсъюзи с техните претенции за по-високо заплащане на работниците. Резултатът обаче от глобализираното движение на хора, стоки, капитали бе растеж на неравенствата с огромна скорост.

През 1991 г. Артър Шлезинджър, бивш „специален

съветник“ на Кенеди, издаде книгата си „Разединяването на Америка: размишления за едно мултикултурно общество“, в която говори за мултикултуралистите като за „етноцентрични сепаратисти“, опасни за Америка. Мултикултурализмът, съчетан с нарастващи социално-икономически неравенства, води до териториален, религиозен и етнически сепаратизъм и сегрегация, а не до интеграция. Независимо дали става дума за негрите в САЩ, мюсюлманите в Западна Европа или циганите в Източна Европа, те се обособяват в самостоятелни общности, често в огромни градски гета, биващи държава в държавата, и се превръщат в източник на престъпност, нестабилност, опасности.

В крайна сметка дойде заключението за мултикултурализма на Ангела Меркел през 2010 г.: „Този подход се провали, напълно се провали.“ Същото повториха и Саркози, и Камерън. След като Европа бе залята от имигрантска вълна, в реч на 14 декември 2015 г. Меркел бе даже по-крайна. „Мултикултурализмът си остава шарлатанство“, каза тя. Той „води до паралелни общества и...остава една голяма заблуда“.

Родените от европейски неолиберален капитализъм терористи станаха своеобразен символ на провала на мултикултурализма. Когато за пръв път Меркел, Саркози и Камерън говорят, че той се е провалил, няма още „Ислямска държава“, а сега там действат хиляди родени в Западна Европа джихадисти. Две трети от тях са от Белгия, Великобритания, Франция и Германия..

Няколко основни причини превръщат мултикул-

Той е фитилът на неолибералния капитализъм и ускорено поражда своята противоположност – дезинтеграция, тероризъм, неофашизъм

туализма във фактор за дезинтеграция:

Съвпаденията на социално-икономически, етнически, религиозни, расови неравенства, което води до етнизация, расиализация, клерикализация, криминализация на конфликтите. Определени етнически групи ускорено се маргинализират и криминализират в стремежа си за оцеляване. Делът им в затворите навсякъде е няколко пъти по-голям от този в реалния живот, независимо дали става дума за циганите в България, мю-

сюлманите във Франция или негрите в САЩ.

Териториално разделение на различните общности, при което териториалните различия съвпадат със социално-икономическите – това води до сепаратизма в Косово, Каталуня, Баския, Шотландия, Валония. Всъщност мултикултурализмът съществуваше в продължение на десетилетия в Югославия. И какъв бе резултатът, когато се съчетаха нарастващи социално-икономически дистанции между отделните общности и геополитическият разпад на съветския тип социализъм? Кървава гражданска война. В резултат на сепаратистки

разделения на групи, съпроводени с геополитически битки, броят на държавите в света за последния век се е увеличил от около 60 на над 210 и продължава да расте.

Териториална близост със съседна страна, която работи по идентификация на съответните общности със себе си, използва ги като инструмент за въздействие. В условията на засилваща се мултиполярност и нова студена война етническите общности стават главен инструмент за разделяне и довеждане до разпад на една страна. В резултат на външна мека сила, пренаписване на историята и социално-икономическо неравенство

става промяна на идентичностите. Според преброяването през 2011 г. 13 123 българи се записват в друга етническа група в сравнение с тази, в която са били десет години по-рано, т.е. някой им е въздействал да променят идентичността си. Ромите в Пазарджик след 1989 г. бяха приели „западните ценности“ чрез протестантски секти, а сега хиляди от тях вече са привърженици на салафитския ислям. Изследване сред българомохамеданите през 2011 г. установява нарастване на броя на тези от тях, които се определят като различни от българите – 69% се определят като „други“, 5% – като турци, и 26% – като българи.

Мултикултуралистите у нас водят битки за т.нар. майчин език, но „майчиният език“ на българските турци съвсем не е официалният език на турската държава, създаден по времето на Ататюрк. Попитах моя приятел доц. Мюмюн Тахир каква част от думите в майчиния език на българските турци съответстват на думите в официалния турски език. Той отговори: „Около половината – неслучайно когато отиват в Турция, нашите хора изпитват трудности в комуникацията.“ Под маската на „майчин език“ на България се предлага задължително да изучава официалния език на съседна държава и така да променя идентичността на своето население.

Неолибералният капитализъм формулира идеологията на мултикултурализма, но ускорено поражда нейната противоположност – тероризъм, национализъм, етнически гета, сблъсък на цивилизациите, неофашизъм. Тя става допълнителен фактор за развихряне на неговите противоречия, защото, след като не може да интегрира обществата социално-икономически, той предлага разделението им и по културен и религиозен признак. Така става буре с барут, а мултикултурализмът – неговият фитил.

Вечерта на 9-ти май доайенът на българското разузнаване ген. Тодор Бояджиев представи официално най-новата си книга „Наръчник на шпионина“. Големият салон на БАН бе препълнен. На премиерата, организирана от клуб „Сигурност“, дойдоха и много тракийци.

„Наръчник на шпионина“ е завършек на една трилогия. Темата, която развивам в моите книги е директно свързана с разузнаването, тъй като това е било моя професия повече от 30 години. Новата ми книга, на практика продължава поредицата от книги, посветени пряко на професията разузнаване. Първата излезе през 2000 г. като „Разузнаването“, а втората от поредицата – преди 2 години и се казва „Разговори за разузнаването“. Това вече е третата книга с основна цел да покаже, че разузнаването е професия с човешко лице, с повече бъдеще, отколкото минало“, каза по време на представянето ген. Тодор Бояджиев. В новата си книга авторът се опитва да коригира една от най-големите грешки в сферата на сигурността по време на прехода – прекъсването на връзката между поколенията. „Младите бяха лишени от възможността да наследят опита на „старите“ и да надграждат уменията си за защита на националния интерес в променения свят. А на нас, „старите“, ни беше отнета възможността да предадем това, което знаем“, посочи ген. Бояджиев. Именно това се превръща и в движещ мотив на автора да напише тази книга.

„Ген. Тодор Бояджиев разглежда разузнаването по начин, който да образова и възпитава“, каза проф. Евгений Сачев от клуб „Сигурност“ и дългогодишен приятел на автора.

„Колкото повече грешките на прехода ни отдалечават от коренната система на нацията, а политическите амбиции и предразсъдъци късат грубо и пагубно връзката между поколенията в системата на националната сигурност, толкова повече тази стойностна, прогресивно намаляваща генерация от реални професионалисти и достойни хора се превръща в последен шанс на приемствеността за устоите на България“, каза Лазар Мурджев, издател на списание „Сигурност“, и допълни, че „новият труд на ген. Тодор Бояджиев е художествено повествование, но тази му форма го превръща единствено в по-достъпен труд към широката общественост, особено към младите хора, каквато е основната цел на автора и съучастниците му от Клуб „Сигурност“ и едноименното списание“.

„Благодаря ви за това, което казвате във вашите мъдри книги. Те са символ на професионализъм и лично достойнство, символ на един богат професионален житейски път и ние го приемаме като дар“. С тези думи приветства автора вицепрезидентът на Република България Маргарита Попова, която беше специален гост на премиерата.

Поздрав към ген. Бояджиев отправи и Красимир Премянов, председател на Съюза на тракийските дружества в България

ИЗКУСТВОТО, НАРЕЧЕНО РАЗУЗНАВАНЕ

Красимир Премянов приветства автора

ПРЕМИЕРА НА НОВАТА КНИГА НА ГЕН. ТОДОР БОЯДЖИЕВ „НАРЪЧНИК НА ШПИОНИНА“

Ген. Бояджиев приветства вицепрезидента Маргарита Попова

– „За вас трябва да се говори не в оценки за миналото, а в бъдеще време. Във вас има огромен потенциал и това, което сте написали в сферата на сигурността има голям интерес. Пожелавам ви да продължите да сеете в нивата на

писмеността и словото, пък ние ще жънем“. Красимир Премянов изтъкна и ролята на ген. Бояджиев като един от възстановителите на тракийската организация и радетел на тракийската кауза.

В края на премиерата Лазар Мурджев заедно с внука на ген.

Тодор Бояджиев – Александър, връчиха на автора „Диктатура на съвестта“ – символа на БРОД за България – Поибренския кръст. Кръстът, който да бъде БРОД между поколенията, БРОД във времето на България и спътник на отговорността. С огромно възнеение, ген. Бояджиев заяви: „Знам

какво е значението на този кръст. Това е кръстът, който е бил носен пред Хвърковатата чета на Бенковски и до този момент е връчван на двама достойни българи – вицепрезидентът на Република България г-жа Маргарита Попова и кметът на Панагюрище – Никола Белишки. Благодаря ви“.

Големият салон на БАН е препълнен

„Разбойниците“ на Тодор Коруев – в Кърджали

Яни Янев, Иван Бунков и Тодор Коруев на срещата в Кърджали

На 12 май във фойето на театъра в Кърджали бе представена книгата на Тодор Коруев „Разбойничество. Истории с хайти, разбойници и комити в Златоградско“. Проявата е част от програмата по повод честването на 60-тата годишнина на вестник „Нов живот“ и бе организирана съвместно с тракийското дружество „Димитър Маджаров“ и регионалната библиотека „Никола Вапцаров“. Да уважат автора и да се запознаят с неговата книга, бяха дошли местни творци, приятели и любители на писаното слово. Тук бе председателят на тракийското дружество Яни Янев – член на Върховния комитет на СТДБ. Още в началото ведро настроение и празничност създадоха момичетата от групата за фолклорни песни и танци при НЧ „Тракия 2009“ към Тракийското дружество „Димитър Маджаров“ – Кърджали.

Литературната среща откри главният редактор на в. „Нов живот“ Иван Бунков. Той

представи автора и разказа спомени от техните съвместни творчески контакти през годините. И тези спомени неминуемо се преплетоха и с работата във вестник „Нов живот“.

В свое изказване Лили Фероли говори за израстването на Тодор Коруев като журналист и писател. Всичко, което той е написал, е много колоритно. В много малко пространство той пресъздава блестящи, бисерни отражения на нашето жите и битие. В толкова малко пространство, толкова умело съчетава репортажа, художествения похват и мемоарното в литературата, че не се знае как се преплитат и колко тънки са границите на тези жанрове. Затова той е толкова блестящ и толкова самородно и колоритно е словото му, каза за автора на „Овньо льо вакал, каматан...“ и „Животописи“ Лили

Фероли. Той пък разказа за своето сътрудничество в „Нов живот“, в който пише от ученическите си години, като обяви, че вестникът е ноговият истински учител по журналистика. Обърна внимание и на интереса на вестника към тракийската кауза.

След това Коруев прочете текстове от книгата си „Разбойничеството“. Сподели, че е изпълнил заръката на Станислав Сивриев, който е живял от дете със смразяващите кръвта спомени за усталиите, кундовчетата и други разбойници, разплаквали не една родопска майка. Неговите разкази предизвикаха бурни коментари от страна на дошлите. Те размисляха върху това къде е границата между героизмът на хайдутите и къде започва хайдутлукът.

Снимки: Божидара АНГЕЛОВА

Изпълненията на момичетата от НЧ „Тракия 2009“ внесоха свежест и ведрина

КОРАБЪТ ОТ СВЕТЛИНА ПЪТУВА

Иван Гранитски получи най-високото отличие на Съюза, а издателството – плакет „120 години организирано тракийско движение“ – златен

Корабът от светлина на издателство „Захарий Стоянов“ пътува вече две десетилетия. През тези години бяха отпечатани 2500 заглавия в 35 поредици в общ тираж над 1 000 000 екземпляра. Авторите на издателството са изминали за премиери, пътуващи

изложби, концерти, кръгли маси и дискусии само в България над 1 500 000 километра и са осъществили 2 500 срещи. Това е само част от статистиката на издателството, което единствено у нас поема кръста да издава българската литература. Стратегическа

по своята важност за него е 140-томната поредица „Българска класика“. Възкресявайки традициите на голямата българска литература – издателството поднася за нов прочит вечните книги на Отечеството. Със своите поредици „История и човек“ и „Бежанци“ то популяризира тракийската кауза – разкрива генодица над българите от Тракия и Мала Азия.

Юбилейна вечер на издателството се състоя на 20 май т.г. в големия салон на БАН. Тя бе организирана от БАН, Столична община и издателството. На нея бе представена и новата книга на издателя Иван Гранитски „Образ и метафора“, в която авторът показва как

поетите и как художниците създават образа, как си служат с метафората и как и защо творчеството им придобива смисъл.

Председателят на СТДБ Красимир Премянов връчи на издателството златен плакет „120 години организирано тракийско дви-

жение“ за неговата заслуга за утвърждаване на българщината и популяризиране на тракийската кауза. А Иван Гранитски, който е член на Върховния комитет на СТДБ, бе удостоен с златен медал „Капитан Петко войвода“ с лента и получи поздравителен адрес за

юбилея на издателството.

На тържеството говориха председателят на БАН акад. Стефан Воденичаров, кметът на Столична община Йорданка Фандъкова, акад. Антон Дончев, акад. Васил Гюзелев, акад. Георги Марков, проф. Иван Марзов и др.

Гостолюбивият Созопол посрещна „Завръщане към корените“

За седми път инициативата събира потомци на бежанци от Тракия и Мала Азия

▪ Срещата в Созопол е открита

БОЖАНА БОГДАНОВА

От ранна утрин на 14 май т.г. заприихадаха потомци на тракийци и малоазийци от Бургас, Сливен, Шумен, Варна, София, Карнобат, Средец, Твърдица и от други селища на страната, за да участват за пореден седми път в Националната инициатива-среща „Завръщане към корените“. Едноминутно мълчание. Венци и цветя от Община Созопол и Общинския съвет, от институции, организации и граждани

обсипаха паметниците на тракийските войводи. Свещичките и службата в храм „Свети Георги“ и прусурките бяха все в името и паметта на дедите ни.

А посланието от всички участници в срещата до младите, до децата и идните поколения бе вкоренено в малката токущо посадена брезичка от Красимир Премянов, Гено Пухов, Милена Апостолова, Николинка Миндова и най-малкия тракиец от Бургас Димитър Ангелов.

Лумналите пламъци от своеобразните фонтани красноречиво говореха за онази приемственост на обичта и преклонението към нашите деди, към тракийските и малоазийските бежанци, за която „Завръщане към корените“ милее и все ратува. Баджовите с имената на селата на дедите, подредената изложбата, подготвените материали за участниците предизвикваха голям интерес и внимание. С питка и здравец, за бере-

кет и здраве всички бяха посрещнати, както традицията повелява. В залата голям екран прикова погледите на всички с кадрите от Националното шествие на тракийци в София на 16 април т.г. на тракийските дружества в България на 16 април 2016 г.

Кметът на Община Созопол Панайот Рейзи откри срещата, пожела на всички здраве, „Завръщане към корените“ да се превърне в традиция за града, а на малките созополчани Деница Атанасова, Мирослав Тенев, Виктор Авджиев, Никол Казакова и Наталия Тенева връчи грамоти за активното им участие във всички артизани на тракийско дружество „Яни Попов“ гр. Созопол. Председателят на СТДБ Красимир Премянов поздрави

домакините на срещата и всички участници дошли въпреки работния ден в Созопол на тази национална тракийска среща. Тук бяха и председателят на Общинския съвет Красимира Германова, зам. председателя на Върховния комитет на СТДБ Гено Пухов, председател на тракийско дружество „Яни Попов“ в Созопол, Тодор Ангелов, член на Централното ръ-

ководство на Съюза, председател на Националния тракийски младежки съюз и председател на тракийско дружество „Антим Първи“ в Бургас, Милка Спасова, председател на тракийско дружество „Капитан Петко войвода“ в Карнобат, Божанка Николова, председател на тракийско дружество в гр. Средец...

Продължава на стр. 6

▪ Срещата започна са засаждане на брезичка

С ПЕСНИТЕ НА КАЛИНКА ЗГУРОВА

Руска Христова и дъщеря ѝ Катя победиха в първия национален фолклорен конкурс на името на голямата певица

На 14 и 15 май в Бургас се проведе Първият национален фолклорен конкурс „С песните на Калинка Згурова“. Конкурст

носи името на голямата странджанска певица, която е единствената народна изпълнителка, удостоена със световната музи-

кална награда „Грами“. Той има за цел да популяризира репертоара на певицата, да издирва и съхранява фолклорното богат-

ство на Странджа и Тракия. Организатори на конкурса са Община Бургас, Съюзът на тракийските дружества в България, асоциация „Мастера“ – град Бургас, той се провежда под почетния патронаж на кмета на Бургас Димитър Николов. Председателят на СТДБ Красимир Премянов и председателят на тракийско дружество „Екзарх Антим I“ в Бургас Тодор Ангелов уважиха с присъствието си конкурса и именитата певица и тракийска деятелка.

Повече от сто индивидуални изпълнители и вокални групи се включиха в надбяването. По регламент участниците се предста-

виха с две песни от репертоара на Калинка Згурова – бърза и бавна. Певицата лично оглавяваше професионалното жури и връчи диплом и плакет със своя лик на победителите в конкурса. Голямата награда получи Руска Христова от Велико Търново. „Бях много развълнувана, тъй като Калинка Згурова сподели, че когато чула моето изпълнение на сцената се върнала много година назад и си спомнила за неповторимия глас на Комня Стоянова“, споделя лауреатката. Родостта стана още по-голяма, тъй като във втора възрастова група с втора награда бе отличена 12 годишната ѝ дъщеря Катя Христова.

ПРЕДПРАЗНИЧНА СРЕЩА

АНЕТА ГЕОРГИЕВА

Тракийско дружество „Георги Сапунаров“ и читалище „Тракия 2008“ в град Хасково и тази година в навечерието на 24 май организираха среща с културните и просветни дейци – учители, поети, писатели, музиканти и др. Срещата се състоя в зала „Марица“ на Областната администрация. Присъстваха и поднесоха своите поздравии областният управител Станислав Дечев, директорът на регионалния инспекторат по образование Иван Панайотов, директорът на дирекция „Образование, култура и други дейности“ Златка Караджова, председателят на Клуба на децата на културата Ели Видева и други.

Организаторите на тази мила среща бяха подготвили богата културна програма, тон за която първи дадоха малките ученици от ОУ „Климент“ – Хасково с ръководител Пенка Христова, които декламираха родолюбиви стихове. Внукът на патрона на дружеството – Георги Сапунаров рецитира стихове от Росица Кирилова, а шестгодишната японка Скай, която живее в Хасково, изпълни на цигулка мазурка. Хасковски поети прочетоха свои нови стихове. Върхът на програмата от поздрави бе на децата от фолклорната група „Пъстрица“ с ръководител Иван Иванов и запомнящото се изпълнение на народната певица Петя Кенанска, което завърши с хоро, в което се включиха всички присъстващи.

Гостолюбивият Созопол посрещна...

Продължение от 5-а стр.

Всички те получиха по свитък от над 250 страници с документи за съдбата на тракийските и малоазийските бежанци, издирени до сега и разказващи за всички инициативи на Национална инициатива „Завръщане към корените“ и „По обратния път на дедите ни“. Прочетен бе поздравителен адрес от председателя на ДА „Архиви“ Михаил Груев, а експертите Дарина Билирска и Йордан Ман-

тарлиев изразиха готовност да помагат с документи от фондовете на архива за „Завръщане към корените“, както това са правила и досега.

Химнът на Тракия на крака всички изправи. Рециталът на членовете на малоазийския клуб към Бургаското тракийско дружество, посветен на дедите ни, развълнува всички, в очите на мнозина напиряха сълзи. Възстановката за събитията от 1913 г. от участниците в артклуба

на тракийското дружество в Созопол дълго бе аплодирана. Певческите групи и танцьорите от созополското дружество „Яни Попов“ и от село Равадиново събраха овации, а автентичните тракийски песни на Димитър Димитров ни върпаха към фолклора на нашите деди.

Гено, Милена, Мара, Тодорка, Златка, Павлина... горяха и в организацията и в изпълненията на всички от спектакъла „С песните на Тракия

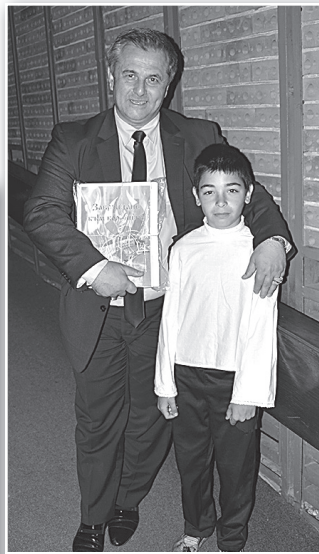
и Мала Азия живи са тракийските и малоазийските родови корени“ и изправяха неведнъж публиката на крака. Песните и танците тракийски не секнаха. „Род рой си, род не гине“ – този девиз събра на размисъл много сродници не на едно и две места.

С националното знаме и знамето на Тракия

В ритъма на тракийския танц

Кметът на Созопол Панайот Рейзи награди заслужили тракийчета

ДЕВЕТИ МАЙ В СЛИВЕН

В клуба на тракийско дружество „Лазар Маджаров“ в Сливен с председател Кирил Кириков участниците във фолклорния състав „Тракия пее“ изслушаха есе от културно-просветничката на дружеството Златка Янева. Тя проследи пътя на своя баща, войник от 11 пехотен полк на I българска армия, който е участвал във втората фаза на Отечествената война. С вълнуващи думи разказа за трудния и дълъг път на българските войници в замръзналата унгарска пуста. Дравската битка спечелена с хиляди жертви рамо до

рамо със съветските бойци прослави българската армия, която през 1945 г. достигна победоносно до Алпите и на 9 май празнува победата над хитлеризма.

През сълзи разказа за

първата среща след четири години от нейното раждане с родния си баща, завърнал се жив и здрав след победата. Щастлива среща – а колко сълзи и мъка е имало в семействата на загинали-

те, незавърналите се бащи, синове, останали завинаги край Шиклош, Харкан, Драва Соболич, Драва Полконя, Драва Чехи.

Тракийци зоват: НИКОГА ДА НЯМА ВОЙНА.

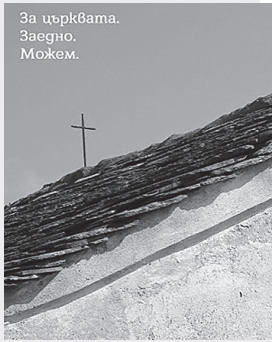
НИКОГА ДЕЦА ДА НЕ РАСТАТ БЕЗ БАЩИ.

ЕВРОПА ТРЯБВА ДА ЧУЕ ТОВА.

Да спасим „Свети Атанасий“ в село Черничево

Фейсбук групата „Черничево“ започва кампания за събиране на средства, с които да се ремонтира черквата „Св. Атанасий“ в с. Черничево, Крумовградско.

Православният храм „Св. Атанасий“ е строен през 1847-1848 г. и е осветен през 1848 г. Той е част от историята на селото и на края. Сегашното му състояние е тревожно – покривът тече от няколко години, а оградата се руши. Черквата трябва да оцелее – наследили сме я от хората преди нас, длъжни сме да я предадем на хората след нас. Тя не е само за едно поколение. През XIX век животът не е бил по-хубав, по-богат и по-спокоен, но дедите ни са имали силен дух и здрава вяра. Затова храмът не е само Божи дом – той е и паметник на духа. Ако оставим този паметник да падне, ще поругаем паметта на предците си.

За църквата. Заедно. Можем.

Повече за църквата може да научите в блог Черничево

ИНИЦИАТИВНА ГРУПА ЗА РЕМОНТ НА ЦЕРКВАТА „СВ. АТАНАСИЙ“ – С. ЧЕРНИЧЕВО

Сметка в Първа ивистиционна банка: IBAN: BG87FINV91501014826722 BIC: FINVBGSF (необходим за преводи от чужбина). Титуляр на сметката: Георги Станков

Основание: дарение църква

Координатори, които ще събират дарения в брой по места: Кърджали: Георги Чакъров (0887 009957), Никола Петков и Стефан Стоянов (0888 302763);

Крумовград: Петранка Балабанова (0885 291950) и Иван Дрехов;

Пловдив: Иван Узунов (0887 710221)

Хасково: Георги Станков (0886 824918)

В ПЪРВОМАЙ – 44-ТИ КУЛТУРНИ ТЪРЖЕСТВА

За 44 път се провеждат културните тържества в Първомай. Те започнаха на 1 май с Великденската служба на Второто възкресение в храм „Св. Георги“ и после на Централния площад бяха открити със слово на кмета Ангел Папазов по случай празника на града и общината. Празниците про-

дължиха през целия месец с концерти, театрални представления изложби, литературни вечери и премиери на книги и ще завършат на 2 юни. На 28 май (събота) е Шестият празник на фолклорния танц с участието на танцови състави от страната. Тракийската песен и тракийският танц ще бъдат

акценти на празника. В Първомай тази година благодарение на кмета Ангел Папазов и на тракийското дружество бе отбелязан тържествено Денят на Тракия – 26 март с церемония пред паметника на жертвите от Балканските войни с участието на войскава част от гарнизон Асеновград.

120 ГОДИНИ „БЪЛГАРСКИ ЮНАК“

На 17 май т.г. представи на СТДБ, на софийското дружество „Тракия“, на „Родопи“ и „Национална инициатива „Завръщане към корените“ и „По обратния път на дедите ни“ взеха участие в тържествата в София, посветени на 120 години „Софийски юнак“ под наслов „Здрави и силни дружно за Отечеството“, организирани от сдружение „Български юнак“ съвместно с Министерство на образованието и науката, Министерство на спорта, Столична община и Национална спортна академия под патронажа на вице-президента на Република България Маргарита Попова. Знаменоската ген. Нонка Матова, член на Централното ръководство на СТДБ и председател на тракийско дружество „Руси Славов“ Пловдив, изпълненията на най-малките юначета с бели калпачета от детски клубове „Юначе“ и вихрените танци на ансамбъл „Бисерче“ възхитиха присъстващите.

ПОЧИНА ПИСАТЕЛЯТ ИВАН БУБАЛОВ

На 27 г. в село Бръшлян, Малкокопачево. Завършва Бургас по-чина писателят Иван Бубалов. Той е издънал в автобуса след бурно събрание в Дома на писателя. Иван Желязков Бубалов е роден на 1 март 1932

сателското дружество „Петко Росен“ в Бургас. Почетен гражданин на Бургас (2011). Член на СБП и Сдружение „Бургаска писателска общност“. Автор на книги с поезия и проза, на сборници с краеведски изследвания за Бургас, Черноморието и Странджа, за живо-

та на Вълчан Войвода, вдижали“, 2013. Неговото творчество е свързано с героичното минало на Източна Тракия и Странджа, с народните вярвания и митологията на родния му край. Вестник „Тракия“ загуби един свой сътрудник, съмишленик и приятел. Мир на праха му!

Съчинения: „Бръшлянски вечери“, стихове, 1990, „Небето помни“, стихове, „Иманярски предания“, ч. 1-2, 1996, „Бунтовен марш“, 1998, „Пътуващият град“, 2010 г. „Иманярски и хайдушки предания“, 2011, „Българе глава

ПРЕДСТОЯЩО

Съюзът на тракийските дружества в България, Община Ивайловград и тракийско дружество „Яни Попов“ – Ивайловград ви канят на Националния тракийски младежки събор – Ден на тракийското дете, който ще се състои на 4 юни (събота) на Тракийския мемориал „Илиева нива“ от 11 часа.

Съюзът на тракийските дружества в България, Община Тунджа, Община Ямбол и дружество „Тракия“ ви канят на XII национален тракийски фолклорен събор „Спасовден“. Той ще се състои на 9 юни т.г. в местността „Бакаджиците“ край Ямбол. Справка: 046/66 35 40

Дружество „Тракия“ и Община Ямбол ви канят на тържествата, посветени на 120 годишнината на тракийското дружество в Ямбол на 16 юни (четвъртък). В програмата: 17 ч. Полагане на венци и цветя на Тракийския паметник; 18 ч. Поздравително слово и тържествен концерт в големата зала на Общината.

„ПО ОБРАТНИЯ ПЪТ НА ДЕДИТЕ НИ“

Уважаеми потомци на бежанци от Тракия и Мала Азия,

От 6 юли до 10 юли 2016 г. включително ще се проведе Националната инициатива – експедиция „По обратния път на дедите ни“ до родните места на бежанците от Тракия и Мала Азия. Тръгването е от София с посещение на родните места на дедите на потомците на бежанците в Гърция и Турция – 4 дни, 2 нощувки с две закуски.

Отправляме молба към желаещите да потвърдят участието си в експедицията до 30 май, а потвърждение на участието си срок най-късно до: а до 10 юни 2016 г. да преведат по сметката:

ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА
ЦКБ АД (СЕСВБGSF) IBAN:
BG70CECB97901003467900 –
Разплащателни (текущи)
БОЖАНКА ПЕТРОВА БОГДАНОВА

общата стойност на експедицията в размер на **230.00 лв.** (препоръчително е да се посочи повода за направения превод „Национална инициатива-експедиция „По обратния път на дедите ни“)

Също е необходимо да бъде изпратено на Божана Богданова копие от международния си паспорт, най-късно до 20 юни 2016 г.

За информация: Божана Богданова,
София п.к. 1527, ул. „Кешан“ № 3,
тел. 02/943 59 41 след 20.00 ч., моб. 0886201574,
e-mail: janet_kg@abv.bg, bojana.bogdanova@gmail.com

Честито!

Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България и редколегиата на вестник „Тракия“ честитят на рождениците на Съюза:

Елена Мурджева – Поморие..... 3.VI.1942 г.

Василка Вангелова – Свиленград..... 3.VI.1958 г.

Благой Атанасов – Пазарджик..... 7.VI.1960 г.

Кирил Йорданов – Варна..... 14.VI.1956 г.

Таньо Стайковски – Мадан..... 21.VI.1946 г.

Петър Янев – Бяла..... 23.VI.1943 г.

Геновева Божкова – Русе..... 25.VI.1967 г.

Николай Димитров – София..... 28.VI.1965 г.

ТРАКИЯ – Орган на Съюза на тракийските дружества в България – София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7-А

Печат: НЮЗПРИНТ ЕООД

Абонирайте се!

Каталоген
номер

759

Издава: Върховният комитет

Редакционна колегия: чл.-кор. на БАН Васил ПРОДАНОВ, проф. Иван ФИЛЧЕВ, Елена АЛЕКОВА, Никола ИНДЖОВ и Хубен СТЕФАНОВ; Главен редактор: Тодор КОРУЕВ
e-mail: vesttrakia@abv.bg, stdb_sofia@abv.bg, тел. 02/986 71 26; факс: 02/987 57 53

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC: STSABGSF
Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ – София 1000

КОРЕСПОНДЕНТИ: Валентина АНГЕЛОВА (Бургас) – 0879 545 115; Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) – 076/60 13 67; Димитринка СМОЛЕВА (София) – 02/412 12 36, 0886 746 044; Михаил МИХАЙЛОВ (Сливен) – 044/62 48 53; Анета Георгиева (Хасково) – 0894 044 420; Веска Ламбова (Шумен) – 0877 71 85 03; Мария ИВАНОВА (Ямбол) – 046/66 35 40

Изпращайте текстове не по-дълги от 4 стандартни машинописни страници (1800 знака). Хонорари за публикуването им не се дават.

Камъкът на изцелението

ВЕНЦИСЛАВ СТАЙКОВ

Рано сутринта Златоград беше потънал в призрачна мъгла. Групата ни се подготвяше за новото приключение, което ни предстоеше. Щяхме да тръгнем към границата с Гърция, която беше само на няколко километра от града, да стигнем до гръцкото село Термес, където се намира интересен барелеф на бог Митра, да продължим към село Котани и да се изкачим до „Камъкът на изцелението“ – священо място за християни и мюсюлмани, а на връщане да разпуснем уморени тела в термалните извори в самото село Термес.

На границата имаме само формална проверка на личните карти, след което колите ни започнаха спускане по многобройните завои към селото. Пътят е достатъчно тесен, за да не могат през него да преминават автобуси и камиони, затова и такива не се пропускат през този участък на границата. Първото място, което посетихме, беше барелеф на бог Митра – древноарийски и древноирански бог. Неговото проявление тук е свързано, когато част от най-западната иранска диаспора попада под римски контрол. Тогава Митра става особено популярен сред войските, набирани от тези земи. След известните средиземноморски културно-религиозни влияния през I век пр. н. е. култът прониква сред по-горните етажи на имперското общество. Митра е почитан и от няколко императора в Древен Рим. Много римски войни – ветерани и ранени войници, са се възстановявали по тези места, лекувайки телата си в термалните извори, на чието име е кръстено и селото.

В тази част на Родопите има много светилища, които не са проучвани. Това е рай за археологията и древната история, в който могат да се разкрият много нови артефакти. Иконографски представител за митраизма е сцена на бикоубийство (тавроктония англ.

tauroctony). Такъв е и барелефът над селото.

Известни са над 400 археологически обекта, свързани с митраизма. Посветените в култа минавали през поредица от степени, като практикуващите били от различни социални слоеве, включително и роби. Доколкото божеството било закрилник на армията и на договорите, култът бил разпространен най-вече сред римските легионери и дребната аристокрация. В някои провинции в култа участвали и жени.

Интересното на това священо място не е само барелефът върху една отвесна скала, която се издига над пътя, а и изворната вода, която се спуска от скалите и се стича по растението Венерин косъм право в едно каменно корито, специално изсечено още в древността и създаващо усещането за нещо приказно и

лечебно.

След като групата ни се докосна до това вълшебно място, където имам усещането, че всеки момент от храстите в гората може да изскочи някоя древногръцка нимфа (а може и да не е древногръцка), продължихме към село Котани (Джованци). В селото живеят по официални данни 43 българи мохамедани и местните го знаят и като село Кошналар. Между другото община Термес е населявана от 1221 човека, от които около 700 живеят в село Термес

(Бани, Илича, Лъджа).

Пътят, който никога не е бил асфалтиран между селата Медиса и Котани, е едно огромно изпитание за колите. Понякога с дни по него не преминава нито една кола, но сега седем

коли се бяха насочили към това забравено и от гръцките богове място.

Пристигнахме на достатъчно широко пространство близо до селото, където любезен домакин ни посрещна, за да ни разведе из собствения си имот, който беше превърнал в място за гости. Може да се преспи в своеобразен музей-антиквариат, в който домаки-

нът беше събрал всякакви съкровища от местния бит, традиции и занаяти. Неговата приказна къща е като пристан, в който се спират зелените вълни на планината.

Нашата главна цел обаче беше Камъкът на изцелението – едно легендарно място в този край, където имаше струпани няколко огромни камъка, които някак неестествено бяха забити на един отвесен хълм. Имаше физически закон, който да задържи най-главния от тях и той да не се търкулне по нанадолнището, но въпреки това този камък вече векове се задържа на мястото си, сякаш Сизиф го е оставил тук и нарекъл с магически думи никога да не се търкаля надолу. Легендите разказват, че римски войници, а и следващи обитатели на района са се опитвали безуспешно да го катурнат. До него на съседна скала има и провирало, което навремето е било много посещавано, но в днешно

време поради обезлюдяването на този край и лошата инфраструктура то почти е забравено. Това не попречи някои ентузиастични от групата ни да докажат, че миналото не може да бъде заличено. А дълбокият родопски глас на нашия водач Розалин, който огласи цялата околност с песента

„Излез е Делю хайдутин“, накара и тези священи камъни да настръхнат.

За десерт ни остана да обходим термалните извори в този край на Родопите, които тук са в изобилие. Но първо се срещнахме с местни хора в центъра на село Термес, които още като разбраха откъде идваме и пушнаха по уредбите в центъра българска народна музика, а част от групата ни спретна едно истинско хоро в едни от най-българските земи в Родопите. (в., *Нов живот*)

Един от многото термалните извори в село Термес

Изворът и растението венерин косъм

Пред барелефа на бог Митра

Провиралото над село Котани

Инвентар от къщата-музей в село Котани